

[Industriministeren]

grad – dvs. driftsresultat før renter i procent af samlede aktiver – til godt 9 pct. i 1977 og 1978. Egenkapitalens forrentning har nok været noget større. Sammenholdt med en dansk obligationsrente på 16–17 pct. er det bestemt ikke imponerende, men i forhold til det internationale renteniveau – jfr. mine bemærkninger om industriens kapitaltilførsel – er resultaterne måske ikke helt så uacceptable.

I 1976–78 har industrien som helhed betalt indkomstskatter på godt 1 mia kr. årligt, svarende til 21–23 pct. af driftsresultaterne før skat. Det kan næppe kaldes skatteplyndring og stiller næppe danske virksomheder ugunstigere end tilsvarende udenlandske.

Aktuelt er industriens konkurrencevilkår blevet påvirket af justeringerne af kronkursen i slutningen af 1979. Ved årsskiftet var kronkursen gennemsnitligt ca. 7 pct. lavere end i begyndelsen af 1979 over for vore vigtigste handelspartnere. Industriens udgifter til importerede råvarer m. v. forøges naturligvis tilsvarende, men lykkes det at holde igen på de indenlandske omkostninger, kan kronenedskrivningen komme til at betyde et tiltrængt »lift« af dansk industris konkurrenceevne.

Så ønsker spørgeren at kende min mening om industriens investeringslyst i 1980–81.

I årene 1976–78 har industriens faste investeringer været næsten uforandret ca. 5½ mia kr. årligt og i 1979 ca. 6 mia kr. i løbende priser. Det vil sige, at der har været tale om en nedgang målt i realværdier.

Man kan over en længere årrække gøre den iagttagelse, at industriens faste investeringer ligger meget nær industriens bruttoopsparing. I nogle år en smule over, når konjunkturudsigterne har tilskyndet til investeringer, i andre, mindre lovende år, f. eks. i 1976–78, har investeringerne været lidt mindre end opsparingen. Det synes altså, som om investeringslysten først og fremmest afhænger af industriens egen opsparing, der stort set er bestemt af indtjeningen, og i anden række af industriens vurdering af den nærmeste fremtid.

Som jeg nævnte, er udsigterne for industriens konkurrencesituation ikke de lyseste for de nærmeste år. Man kan derfor ikke umiddelbart vente noget opsving i investeringerne. Det er betænkeligt, fordi den stærkere udvikling i industriens produktion og beskæftig-

se, som vi har behov for, utvivlsomt forudsætter øgede investeringer.

Et andet hovedproblem for den fremtidige industripolitik er: hvorledes tilskyndes industrien til at investere med en kraftig produktionsforøgelse for øje?

Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt at stille forholdsvis gunstige lånemuligheder til rådighed. Jeg kan nævne, at industriens K-lån fra finansieringsinstituttet og egnsudviklingslån samt finanslån fra udlandet er forøget med ca. 1 mia kr. i de seneste år, men industriens investeringer er som nævnt ikke steget. Det synes altså, som om man i stedet har anvendt en stigende del af industriens egen opsparing til konsolidering. Det kan være en særdeles fornuftig disposition, men det befordrer ikke en industriel ekspansion. Det må håbes, at de udvidede rammer for ATPs aktiekøb og de betydelige midler, der er til rådighed fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond, kan give grundlag for nyt initiativ i form af industriinvesteringer, som kan igangsætte den øgede vækst i industriproduktionen, som det danske samfund har så hårdt brug for.

Lad mig så til slut takke forespørgeren for denne lejlighed til kort at gøre status over dansk industris stilling ved 10-årsskiftet og til at nævne nogle af de industripolitiske problemer, vi står over for. Jeg håber, at mit indlæg kan være udgangspunkt for overvejelser af, hvorledes vi løser disse problemer. Jeg vil for mit vedkommende i de kommende måneder tage kontakt med repræsentanter for industrien og dens ansatte med henblik på drøftelse af mål og midler for dansk industripolitik samt foranledige en industripolitisk redegørelse, der kan danne basis for en bredere debat herom senere i denne folketingssamling.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for en oplysende redegørelse, der helt henholder sig til, hvad der er spurgt om, og så vil jeg gerne takke for løftet om, at vi får en fyldig redegørelse senere i samlingen. Jeg er også tilfreds med, at ministeren ligesom jeg synes, det er rigtigt, at vi diskuterer industriens og erhvervslivets forhold ved indgangen til 1980erne.

Når vi har stillet forespørgslen, er det netop, fordi vi har været opmærksomme på, at